

РЕШЕНИЕ

№ 6032

гр. София, 03.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 21.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3533** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - чл. 178 от Административно Процесуалния Кодекс /АПК/ вр. с чл.38, ал.7 от ЗЗЛД

Образувано е по жалба на Национална агенция по приходите /НАП/ срещу Решение № ППН-01-337/ 2019г от 19.11.2019г на Комисията за защита на личните данни с което се обявява жалба от 3.04.2019г. подадена от Т. П. Начева за основателна за нарушение чл.32, § 4 от Регламент /ЕС/2016/ 679 и съгласно чл.58 пар.2 б. „и“ във връзка с чл.83 § 4 б. „а“ от Общия регламент за защита на данните от Регламента налага на НАП в качеството на администратор на лични данни имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение чл.32, § 4 от Регламент /ЕС/2016/ 679 .

Твърди материална незаконосъобразност на оспореното решение. Поддържа, че се касае не за осъществен неправилен достъп, както неправилно била посочила КЗЛД, а за неправилен използване на лични данни от служител, имащ право на достъп до тях по длъжностна характеристика, във връзка с изпълнение на служебните си задължения. В този смисъл квалификацията на нарушението била неточна. Служителят предоставил достъпените от него лични данни само за бракоразводното дело пред Пловдивския РС, който по късно сам изискал тази информация. Противоречиви били и мотивите за налагане на санкцията. Моли да се отмени решението.

Ответникът - Комисията за защита на личните данни чрез процесуалния си представител оспорва жалбата като неоснователна и моли да се отхвърли. Претендира юриск. възнаграждение.

Заинтересованата страна – Т. П. П. моли съда да постанови решение съобразно доказателствата по делото.

Заинтересованата страна Д. И. Н. не взема становище по жалбата.

СГП не изпраща представител.

Административен съд, С.- град, като взе предвид представените по делото писмени доказателства и становищата на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Производството пред административния орган е образувано по жалба вх. № ППН 01-337 от 3.04.2019г от Т. П. Начева с твърдения, че служител на ТД на НАП-гр. П., Д. Н. с когото била в съпругески отношения неправомерно се е възползвал от служебното си положение, даващо му право на достъп до личните ѝ данни, като е изнесъл информация свързана с трудовите ѝ правоотношения и осигурителния ѝ доход, за което е научила от получен препис от ИМ за прекратяване на брака им.

С оглед изясняване на обстоятелствата по жалбата, на основание чл. 26 от Административнопроцесуалния кодекс е уведомена НАП, като на основание чл.58, пар.1 б. а от Регламент ЕС 2016/ 679 и чл. 36 от АПК е указано да представи писмено становище.

НАП е депозирила становище /л.43 и сл. от делото/ в което излага доводи, че се касае за самоволно и злоумишлено поведение на служителя Д. Н., който е нарушил изискванията за работа с информационните системи, за действията му е известен Инспектората, като в НАП е предприела подходящи мерки съобразно функционалните ресори и служебни задължения на служителите и се отнася с необходимата степен на отговорност при изпълнение на задълженията си с цел защита ФЛ при обработване на личните им данни.

На заседание, проведено на 16.10.2019 г. жалбата е приета за допустима, конституирани са страните, насрочено е открито заседание за разглеждане по същество.

С Решение на КЗЛД от заседание проведено на 13.11.2019г (Протокол № 46) жалбата е обявена за основателна и на основание чл.58 пар.2 б. „и“ във връзка с чл.83 § 4 б. „а“ от Общия регламент за защита на данните от Регламента налага на НАП в качеството на администратор на лични данни имуществена санкция в размер на 2 000 лв. за нарушение чл.32, § 4 от Регламент /ЕС/2016/ 679 .

На 19.11.2019г. КЗЛД постановява оспореното в настоящото производство Решение № ППН-01-337/ 2019г .

Въз основа на така приетата за установена фактическа обстановка, настоящият състав, приема за установено от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срока по чл. 149 от АПК от надлежна страни с правен интерес от обжалване, поради което е допустима.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган в съответствие с предоставените му правомощия и в предвидената от закона писмена форма, като съдържа всички изискуеми по чл. 59 от АПК реквизити, поради което не е нищожно и е постановено в съответствие с изискванията за форма на административния акт. Съгласно разпоредбата на чл. 10, ал.1 (Нова - ДВ, бр. 17 от 2019 г.) във връзка чл. 57 от Регламент (ЕС) 2016/679 т.1 б „е“ именно Комисията за защита на личните данни е органът, който разглежда жалбите, подадени от субект на данни жалби срещу актове и действия на администраторите на лични данни, с които се нарушават правата на физическите лица. Административният акт е

издаден след разглеждане на жалбата по същество в открито съдебно заседание съгласно чл. 9, ал. 4 от ЗЗЛД и след конституиране и призоваване на страните, приемане на техните становища, като решението е взето с мнозинство от общия брой на членовете на административния орган (чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД). Спазени са и изискването за форма и административнопроизводствените правила, в оспореното решение са посочени мотивите – фактически и правни основания. Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗЗЛД (ДВ, бр. 17 от 2019 г.) Комисията за защита на личните данни, наричана по-нататък "комисията", е постоянно действащ независим надзорен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на Регламент (ЕС) 2016/679 и на този закон.

В § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД (изм., бр. 17 от 2019 г.) е предвидено, че по смисъла на този закон "Администратор", с изключение на администратора по глава осма, е понятието по чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679. А съгласно т. 3. от ДР на ЗЗЛД "Обработващ лични данни" е понятието по чл. 4, т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679. Съответно според чл. 4, т. 7 и т. 8 от Регламент (ЕС) 2016/679 "администратор" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която сама или съвместно с други определя целите и средствата за обработването на лични данни; когато целите и средствата за това обработване се определят от правото на Съюза или правото на държава членка, администраторът или специалните критерии за неговото определяне могат да бъдат установени в правото на Съюза или в правото на държава членка. "Обработващ лични данни" означава физическо или юридическо лице, публичен орган, агенция или друга структура, която обработва лични данни от името на администратора.

Не е спорно по делото, че НАП е администратор на лични данни по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗЗЛД във връзка с чл. 4, т. 7 от Регламент (ЕС) 2016/679 и като такъв следва да обработва лични данни в съответствие с нормите на чл. 6 от Регламент (ЕС) 2016/679. Не е спорно и обстоятелството, че Д. Н. като служител на НАП, по длъжностна характеристика има право на достъп до лични данни. Същият без възложена задача от администратора е извършил справка по трудовите договори и осигурителния доход на Т. Начева, като е изнесъл достъпената информация по бракоразводното дело с последната по която е ищец.

Според чл.32 пар. 4 от Регламента ЕС 2016/ 679 Администраторът и обработващият лични данни предприемат стъпки всяко физическо лице, действащо под ръководството на администратора или на обработващия лични данни, което има достъп до лични данни, да обработва тези данни само по указание на администратора, освен ако от въпросното лице не се изисква да прави това по силата на правото на Съюза или правото на държава членка. В случая не е налице посоченото изключение. В Регламента ясно са разграничени двете правни фигури и обема на права и задължения, с които са натоварени- физическо лице, действащо под ръководството на администратора и администратора. Изнесените от Д. Н. лични данни на Т. П., до които е имал достъп във връзка с изпълнение на служебните си задължения и по длъжностна характеристика, са в резултат самоволното му и и злоумишлено поведение, неправомерното им използване. Въпреки това за действията му отговаря администратора на лични данни, който му ги е предоставил съгласно чл.32 пар. 4 от Регламента ЕС 2016/ 679. В обсъждания случай, НАП в качеството си на администратор на лични данни отговаря в това си качество по см. на посочената

разпоредба. За съставомерността на нарушението е ирелевантно че Д. Н. е действал самоволно и злоумишлено с което е нарушил изискванията за работа с информационните системи на НАП. Това от своя страна би било основание за търсене дисциплинарна отговорност от лицето. Като е разкрил личните данни на Т. П., без доказана служебна необходимост, и ги е предоставил по бракоразводното дело по което са страни, тоест използвал ги е за лични цели, то е безспорно е обработване „не по указания на администратора по см. на чл.32 пар.4 от Регламент ЕС 2016/ 679“, от което следва и, че от последния не са предприети стъпки за изпълнение това изискване. Обстоятелството, че е изтекла информация от сървърите на НАП, вследствие неправомерно използване на лични данни от служител имащ право на достъп до тях във връзка с изпълнение на служебните си задължения, безспорно според настоящият състав на съда сочи на противоправно бездействие на НАП да изпълни произтичащо от посочената разпоредба на чл.32 § 4 от Регламента задължение да „предприеме стъпки“ физическото лице да обработва данните само по указание на администратора.

Именно непредприетите от НАП стъпки Д.Н. да обработва данните само по указание на администратора е довело до нерегламентирано разкриване и разпространение личните данни на Т. П.. Ако НАП беше предприел стъпки служителят да обработва данните само по негово указание, то не би се стигнало до нерегламентираното им достъпване.

Немислимо е в процесния случай изпълнение на конкретната задача по приемане стъпки служителят да обработва данните само по указание на администратора, без изпълнение задачата по предотвратяване на неправомерното използване на личните данни, защото връзката между двете задачи е пряка и логична – бъде ли изпълнено по изискуемия се ефективен начин задължението по предотвратяване изтичането на лични данни, то не би следвало да е възможно да не са предприети стъпки да се обработват данните само по указание на администратора и обратно – щом данните са достъпвани без служебна необходимост, това означава, че задачата по приемане стъпки служителят да обработва данните само по указание на администратора не е била изпълнена. Обстоятелството, че личните данни на Т. П. са били разпространени е неоспоримо доказателство, че не са предприети подходящи стъпки служителят който има достъп до тях във връзка със служебното си положение, да ги обработва само по указание на администратора, което е достатъчно да бъде направен извод за противоправност бездействието на НАП по см. на чл.32 пар.4 от Регламента.

Установеното нарушение на ЗЗЛД и Регламента ЕС 2016/ 679 от страна на НАП по чл.32 пар.4 от Регламента, е наказуемо с административно наказание „имуществена санкция“ на осн. чл.58 § 2 б. „и“ във връзка с чл.83 § 4 б. „а“ от Общия регламент за защита на данните от Регламента. Административното наказание "глоба" или "имуществена санкция" по чл. 58 § 2, буква "и" има санкционен характер. Относно прилагането на подходящата корективна мярка по член 58, § 2 от Регламента следва да се има предвид естеството, тежестта и последиците от нарушението, като се оценят всички факти по случая. Оценката за това, какви мерки са ефективни, пропорционални и възпиращи във всеки отделен случай ще трябва да отразява целта, преследвана с избраната корективна мярка, т.е. възстановяване на спазването на правилата, санкциониране на неправомерно поведение или и двете (каквато възможност е предвидена в чл. 58, § 2, буква "и"). В случая е извършено нарушение по

чл.32 пар.4, предвид което имуществената санкция, като корективна мярка по член 58, параграф 2, буква "и" от Регламента се явява целесъобразна и ефективна мярка, за защита на законовия обществен интерес и е съобразена с нормата на чл. 27 ЗАНН. Нарушаването на чл.32 пар.4 е обвързано с налагането на санкцията по чл.83 § 4 б. „а“ от Регламента. Комисията е отчела, че имуществената санкция ще има възпитателно въздействие и ще допринесе за спазване от страна на администратора на установения правен ред, като при определяне на размера на наложена санкция е взела предвид, извършени нарушения от този тип от жалбоподателя, като санкцията е обоснована и подробно мотивирана в съответствие с чл.83 § 2 б. „б“ до б. „к“. Не са налице противоречиви мотиви относно констатацията на органа относно обстоятелството дали нарушението е първо. Очевидно е, че както е посочил на стр. 5 от решението, че нарушението не е първо за администратора, органът е имал предвид, че не е първо за нарушаване на норми от Регламента, като обаче изрично заявява на стр. 7 горе, втори абзац б. „д“, че е първо по конкретната разпоредба на чл. 32 пар. 4. Тоест, досега НАП е санкциониран за нарушаване норми от Регламента, но нарушение на конкретния текст на чл.32 пар.4 е първо такова.

Предвид гореизложените мотиви, жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Относно разноските: С оглед изхода на спора на жалбоподателя не се дължи юриск. възнаграждение. Процесуалният представител на ответната страна е направил искане за присъждане на разноски, поради което на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.143, ал.4 и чл.144 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалба на Национална агенция за приходите /НАП/ срещу Решение № ППН-01-337/ 2019г от 19.11.2019г на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите /НАП/ да заплати на Комисия за защита на личните данни юриск.възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

съдия: